

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 2 zmienionej decyzji i art. 3 zmienionego rozporządzenia ze względu na to, że Rada naruszyła prawo poprzez błędne zastosowanie do strony skarżącej kryterium g) ujętego w art. 2 ust. 1 zmienionej decyzji i w art. 3 ust. 1 zmienionego rozporządzenia bez dogłębnego zbadania okoliczności faktycznych i bez przedstawienia wystarczającego uzasadnienia przyjęcia środków ograniczających wobec danej osoby.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”), art. 41 ust. 2 karty praw podstawowych (zwanego dalej „kartą”) oraz art. 2 i 4 zmienionej decyzji ze względu na to, że: Rada nie przedstawiała wystarczająco szczególnych i konkretnych powodów uzasadniających decyzję o podjęciu środków ograniczających wobec strony skarżącej zgodnie z art. 4 decyzji i art. 3 rozporządzenia; Rada dopuściła się oczywistych błędów, przeprowadzając swoją analizę i nie ustalając, dlaczego strona skarżąca miałaby być objęta jednym z kryteriów określonych w zmienionej decyzji, bez dogłębnego zbadania okoliczności faktycznych i bez przedstawienia wystarczającego uzasadnienia przyjęcia środków ograniczających wobec danej osoby.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 41 i 48 karty ze względu na to, że: Rada nie przedstawiała stronie skarżącej materiału dowodowego z wystarczającym wyprzedzeniem pozwalającym na obronę jej praw; Rada wyznaczyła 14-dniowy termin na przedstawienie uwag i przedstawiła materiał dowodowy dopiero jeden dzień przed upływem terminu; strona skarżąca nie miała czasu na zbadanie materiału dowodowego i przedstawienie uwag, podczas gdy Rada powinna była zapewnić wystarczający czas stronie skarżącej na zapoznanie się z materiałem dowodowym i przedstawienie uwag oraz upewnić się, że prawo do obrony było przestrzegane.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 296 TFUE oraz art. 16 i 45 karty ze względu na to, że Rada podjęła nieproporcjonalne środki ograniczające wobec strony skarżącej na podstawie niepotwierdzonych zarzutów faktycznych, które w każdym razie nie mogą być dłużej uzasadnione.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 92.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 15.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2022 r. – Belaruskali/Rada

(Sprawa T-528/22)

(2022/C 389/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Belaruskali AAT (Soligorsk, Białoruś) (przedstawiciel: adwokat V. Ostrovskis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2022/881 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/876 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej (łącznie zwanych dalej „zaskarżonymi aktami”); oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady legalności.

- Zaskarżone akty w zakresie, w jakim dotyczą strony skarżącej, naruszają podstawowe prawa człowieka.
- Zaskarżone akty w zakresie, w jakim dotyczą strony skarżącej, naruszają traktaty międzynarodowe.
- Zaskarżone akty naruszają cele określone w podstawach prawnych Unii Europejskiej.
- Zaskarżone akty w zakresie, w jakim dotyczą strony skarżącej, naruszają zasadę wymagającą, aby środki były ukierunkowane – dotyczą one ludności cywilnej nie tylko na Białorusi, ale także na całym świecie.
- Zaskarżone akty naruszają zasadę pewności prawa. Przyczyny umieszczenia strony skarżącej w wykazie zawierają szereg określeń, które nie zostały zdefiniowane ani w zaskarżonych aktach, ani w orzecznictwie. W świetle powyższego ich znaczenie nie jest dla strony skarżącej jasne i nie może ona zrozumieć ich w sposób jednoznaczny i postanowić, jakie działania podjąć w kontekście środków przyjętych wobec niej przez Radę.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie.

- Rada nie wykazała, w jaki sposób strona skarżąca osiąga korzyści z reżimu Łukaszenki lub go wspiera. W związku z tym Rada nie udowodniła, że strona skarżąca osiąga korzyści z reżimu Łukaszenki lub go wspiera.
- Rada nie wykazała, w jaki sposób strona skarżąca jest odpowiedzialna za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego. W związku z tym Rada nie udowodniła, że Belaruskali jest odpowiedzialna za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego.
- Większość dowodów przedstawionych przez Radę jest niewiarygodna, nieścista lub niezwiązana ze stroną skarżącą lub z przyczynami umieszczenia w wykazie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 77.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2022 r. – QT/EBI

(Sprawa T-529/22)

(2022/C 389/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: QT (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI)

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
w konsekwencji:
 - stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 września 2021 r. w sprawie odzyskania kwoty 61 186,61 EUR oraz decyzji z dnia 20 maja 2022 r. oddalającej złożone przez skarżącego odwołanie w trybie administracyjnym;